

Exposició: Construir, habitar, pensar. Perspectives de l'art i

l'arquitectura contemporània

IVAM Institut Valencià d'Art Modern

13 maig 2008 – 6 juliol 2008

Organitza: Institut Valencià d'Art Modern

Comissari: Fernando Castro Flórez

Col·labora:

L'IVAM presenta l'exposició *Construir, habitar, pensar. Perspectives de l'art i l'arquitectura contemporània*, comissariada pel crític d'art Fernando Castro, que romandrà instal·lada en el museu fins al pròxim 6 de juliol. L'exposició, que s'apropia del títol d'una cèlebre intervenció de Martin Heidegger, planteja una aproximació a les relacions entre art contemporani i arquitectura a través d'un conjunt de 79 peces: 42 obres d'artistes espanyols i iberoamericans contemporanis (maquetes, fotografies, instal·lacions, videoprojeccions) i 37 projectes urbanístics realitzats per estudis d'arquitectura d'estos dos continents.

El catàleg de l'exposició reproduïx les obres exposades i inclou textos de la directora de l'IVAM, Consuelo Císcar, el president de la Fundación Amela, José Vidal-Beneyto, Fernando Samaniego, José Pérez de Lama, José Ballesteros i Fernando Castro Flórez, comissari de l'exposició.

El pensament i la pràctica constructiva que planteja el problema d'habitar en un món que, encara que està ideològicament globalitzat, revela moltes desigualtats i es desplega més enllà de la cultura de les façanes i del vertigen de l'espectacle. Necessitem aprendre de nou a habitar al si de la complexitat sense recórrer a les solucions uniformadores o a la complaent tendència neodecorativa. Potser l'acostament entre artistes amb llenguatges diversos i

arquitectes amb plantejaments renovadors permeta visualitzar els fragments del mapa de la nostra vida en comú.

Els artistes plàstics que integren l'exposició *Construir, habitar, pensar...* han proposat una sèrie d'obres (instal·lacions i fotografies, bàsicament) que construeixen i desconstrueixen la realitat social per a donar mostres de la urgència per prendre referències que reflectisquen el pensament contemporani. Són moltes les metàfores que se succeïxen en els plantejaments suggerits, totes amb la intenció de construir un futur que mire al present, analitzar-lo, pensar-lo i habitar-lo. Es tracta d'unes obres que documenten l'estètica d'una arquitectura precària, de baix pressupost, que sol emprar materials reciclats; obres que reflectixen les transformacions de la urbs i l'aparició de nous espais no definits i emplaçaments espontanis, generalment en els límits i marges de les ciutats.

L'altra línia expositiva que complementa la mostra ve de la mà d'arquitectes que han desenrotllat projectes urbanístics de tota índole i naturalesa. En esta diversitat d'idees trobem propostes que aposten per formar part d'un entorn natural i altres que, per contra, s'acosten a les tendències més metropolitanes que despunten pel seu caràcter futurista o la seua verticalitat. No obstant, totes porten implícites reflexions que insinuen i aconsellen una millora dels espais i els àmbits per a una habitabilitat sostenible, un propòsit creatiu que s'agraïx perquè culmina en l'estabilitat emocional de l'individu en societat.